

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

květen 2017

KVĚTINY, JARO A SAMARITÁN. Jako ze žurnálu vypadaly modelky poté, co se oblékly do zajímavých kousků prodejny Charity Olomouc Samaritán. Kolekci „Květiny a jaro“ předvedli při charitativní módní přehlídce na Zahradní slavnosti studenti dramaterapie Univerzity Palackého. Více modelů si můžete prohlédnout na straně 9.

Foto: Archiv Charity Olomouc

obsah

Duchovní slovo:

Co znamená fatimské tajemství?.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Domácí hospicová péče.....3

Hospic na Svatém Kopečku.....4

Rodinný život.....5

Pětina rodin v Česku se potýká s chudobou.....5

Z farních a oblastních Charit:

Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Šternberk, Valašské

Klobouky, Valašské Meziříčí, Zábřeh, Zlín.....6

CARITAS – VOŠs Olomouc:

CARITAS posílila svá partnerství v Indii.....17

Humanitární pomoc:

Kamion ACHO převezl na Ukrajinu desítky postelí.....18

Slož citát v kreolštině či ukrajinštině.....19

Jak Charita pomáhá na Ukrajině. To se dozvěděl vicekonzul.....19

Z Holešova na Haiti.....20

DUCHOVNÍ SLOVO

*Milí charitní spolupracovníci,
letos uplynulo 100 let od zjevení Panny Marie ve Fatimě. Přečtěte si závěr výkladu fatimského tajemství toho času kardinála Josefa Ratzingera, prefekta Kongregace pro nauku víry, nyní emeritního papeže Benedikta XVI.)*

P. Bohumír

Co ve svém celku (ve třech částech) znamená fatimské tajemství? Co nám říká?

Fatima nenabízí uspokojení pro naši zvědavost, ostatně křesťanská víra většinou vůbec nechce a nemůže být návnadou pro naši zvědavost. To, co zůstává, jsme viděli hned na počátku našich úvah o textu tajemství: **Výzva k modlitbě jako cestě ke „spáse duší“** a ve stejném smyslu volání – **Čiňte pokání a obraťte se!**

Nakonec bych se chtěl ještě jednou zmínit o dalším klíčovém slovu tajemství, jež se stalo právem proslulým: **„Mé Neposkrvnělé Srdce zvítězí.“** Co to znamená? Srdce otevřené Bohu, očištěné kontemplací Boha, je silnější než pušky a jakékoliv zbraně. Mariino „fiat“, slovo jejího srdce, změnilo dějiny světa, protože na tento svět přivedlo Spasitele a díky tomuto „ano“ se Bůh mohl stát člověkem v našem prostoru a zůstává tak navždy. Vidíme a zakoušíme stále, že zlo má v tomto světě moc. Má moc, protože naše svoboda se stále odvrací od Boha. Avšak od doby, kdy sám Bůh má lidské srdce a obrátil tak svobodu člověka k dobru, k Bohu, nemá svoboda v konání zla poslední slovo. Od té doby platí slova: **„Ve světě budete mít soužení. Ale buďte dobré myslí. Já jsem přemohl svět.“** (Jan 16,33). Fatimské poselství nás vybízí, abychom důvěřovali tomuto příslibu. *Tolik Benedikt XVI.*

Zjevení v portugalské Fatimě začalo již v roce 1916 trojím zjevením anděla desetileté Lucii Santosové, devítiletému Františkovi a sedmileté Jacintě Martovým.

Po této duchovní přípravě docházelo každý měsíc od 13. května do 13. října 1917 ke zjevením Panny Marie. Tento cyklus šesti zjevení byl ukončen slunečním zázrakem, který vidělo 70 000 lidí. I když dětem zpočátku nikdo nevěřil a zažily krušné chvíle a výslechy, díky ochraně Panny Marie byly všechny komplikace a pomluvy překonány a tato mariánská zjevení po důkladném teologickém šetření byla uznána Církví jako pravá dne 13. 10. 1930.

Zjevení ve Fatimě začala v době, kdy v Portugalsku vládl mimořádně silný protináboženský duch a křesťanství bylo velmi pronásledováno. Fatimské události během roku po ukončení zjevení změnily tuto negativní nábožensko-politickou situaci.

Pro důstojné prožití oslav stého výročí zjevení ve Fatimě, z rozhodnutí papeže Františka, je jubilejní rok obdarován plnomocnými odpustky, od 27. listopadu 2016 až do 26. listopadu 2017.

K porozumění tomu, co to vlastně odpustky jsou, může pomoci následující příklad:

Kluk rozbije sousedovi kopačkem okno, statečně se k tomu přizná a omluví se. Soused mu odpustí, protože má pro kluka porozumění (odpuštění viny). Ale okno je třeba zasklít a střepy odstranit. Táta klukovi pomůže, vysadí okno, zajdou spolu ke sklenářovi a kluk ze svých úspor zasklení zaplatí a zamete střepy (náprava škody). Táta mu zakáže na týden hry na počítači, protože mu vícekrát říkal, ať si s mičudou nekope na dvoře (trest, který zbývá po odpuštění viny a nápravě škody). Ale když vidí, jak to je klukovi

líto, nabídne mu, že když zaneše babičce brýle, které si u nich při návštěvě zapoměla, trest mu odpustí (odpuštění trestu, který zůstává po odpuštění viny nebo jeho části jsou odpustky plnomocné nebo částečné).

„Odpustek znamená, že se před Bohem odpuštějí časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahlazena.“ (Katechismus katolické církve čl. 1471) Odpustky nejsou a nikdy nebyly odpuštěním hříchů.

Plnomocné odpustky jubilea se udělují:

a) věřícím, kteří vykonají pout' do Fatimy a s úctou se zúčastní některé z oslav nebo modliteb ke cti Panny Marie, pomodlí se „Otče nás“, vyznání víry (Credo) a budou vzývat Pannu Marii Fatimskou;

b) věřícím, kteří se zbožností uctí sochu Panny Marie Fatimské, která je slavnostně vystavena k veřejné úctě v jakémkoliv chrámu, oratoři či na vhodném místě, ve výroční dny zjevení (13. den v měsíci od května do října 2017) a kdo se s úctou zúčastní oslav v modlitbě ke cti Panny Marie, pomodlí se „Otče nás“, vyznání víry (Credo) a bude vzývat Pannu Marii Fatimskou;

c) věřícím, kteří vzhledem ke svému věku, nemoci nebo z jiného vážného důvodu nemohou cestovat, činí pokání ze všech svých hříchů s pevným předsevzetím splnit, jakmile to bude možné, tři podmínky níže uvedené, před malou soškou Panny Marie z Fatimy, ve výročních dnech zjevení, duchovně ve spojení s oslavami jubilea, odevzdají s důvěrou Milosrdnému Bohu skrze Pannu Marii své modlitby a bolesti nebo oběti jejich vlastního života.

K získání plnomocných odpustků je třeba, aby věřící, kteří konají pravé pokání a naplnění láskou, splnili obvyklé podmínky: svatá zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce.

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Domácí hospicová péče

Arcidiecéze olomoucká - Většina lidí si přeje zemřít doma v rodinném kruhu. To je možné díky Domácí hospicové péči. Ti, kteří se rozhodli svého blízkého doprovodit na samý konec jeho života, v tom nebudou sami. Domácí hospicová péče Charity zahrnuje zdravotní péči včetně tišení bolesti, dbá o zachování důstojnosti, počítá se zapůjčením kompenzačních pomůcek a umožňuje využití dalších potřebných služeb.

Hospicovou péči o umírající přímo u nich doma poskytují Charity v Olomouckém kraji a částech Jihomoravského, Zlínského a Pardubického kraje téměř 20 let. V roce 2016 charitní pracovníci ošetřovali v Olomouckém kraji a částech přilehlých krajů 9 174 pacientů, 195 z nich doprovodili až do samého konce a podporovali také jejich blízké.

Příběhy, poděkování:

Svatba. Babička paní Věry si moc přála dožít se vnučiny svatby. Podařilo se. Paní Věra ve svatebních šatech i s ženichem pospíchali za babičkou ukázat jí svatební kytici. Už tehdy se o ni vnučka starala s pomocí Domácí hospicové péče. Babička dva dny po svatbě zemřela.

...chtěla bych vám za celou naši rodinu nesmírně poděkovat. Vztít si babičku domů bylo nejtěžší, ale zároveň nejsamozřejmější rozhodnutí mého života. Díky vaší pomoci a podpoře to teď vnímá naše celá rodina stejně. Jsem vám všem, celé zábrěžské Charitě, hluboce vděčná, že babička mohla krásně, klidně a pokojně odejít doma v kruhu svých nejbližších, kteří ji drželi za ruku. Nebyla sama. Děkuji moc za všechno a hluboce si vaši práci vážím.

Věra

Závodník. Tatínek pana Martina byl motocyklový závodník, na stáří závodil na veteránech a pořádal něco kutil v dílně. Jednou jej tam našli ležet na zemi. Diagnóza lékařů zněla jasně: nádor na mozku, zbývá půl roku života. Pan Martin s rodinou si tatínka vzali do péče domů.

Pro každého je jednodušší nechat blízkého člověka v nemocnici, protože jej nevidí, jak odchází. Přitom každý chce z té nemocnice domů. Tatínek taky říkal, že chce domů... Rozhodli jsme se tedy pro Domácí hospicovou péči. Dojížděly k nám dvakrát denně zdravotní sestřičky, které zabezpečovaly zdravotní péči, v pozdějším stadiu nemoci mu ještě píchaly injekce. Přijížděla i pečovatelka, která pomohla s koupáním, potom ještě s hygienou na lůžku, s převlékáním a s úklidem. Sestry nás naučily, jak s tatínkem pohybovat, aby měl co nejménší bolesti. Mé mamince pomohlo i jejich klidné vystupování, úsměv a vlídná slova. Mohli jsme sestřičky kdykoli zavolat a ony pomohly. Volali jsme i jednou v noci – když tatínek zemřel. Sestřička nám pomohla tatínka obléci a upravit a nabídla nám nechat jej ještě chvíli doma, abychom se s ním mohli rozloučit. To jsme ráno i s dětmi udělali. Taký jsme otevřeli okno, aby jeho duše mohla v klidu odejít. Děti pak neměly skoro žádné otázky jako: Proč umřel? Kam šel? Co s ním bude? Viděly ten proces umírání a smířily se s ním.

Je krásné, teď to tak cítím, že nám tatínek mohl umřít doma, v kruhu rodiny a v klidu.

Martin

Šťěstí v neštěstí. Starat se o člověka na sklonku jeho života je těžké. Zvláště, když jde o vašeho blízkého. Svě o tom ví paní Petra a její tchýně. Svěho manžela a syna se rozhodly doprovodit doma s pomocí Charity.

Dobrý den, pane řediteli.

Chtěla bych moc poděkovat za skvěle odvedenou práci uherskohradištské Charity. Péče o mého manžela byla pro mě, ale i jeho maminku hlavně psychicky vyčerpávající, ke konci života už nebyl ani trochu pohyblivý. Ale potkalo nás takové štěstí v neštěstí - dvě úžasné sestřičky, které k nám chodily vždy s úsměvem, vždy ochotné, přátelské, milé a jen díky nim jsme to všechno zvládly. Nepomáhaly jen s péčí o manžela, ale skvěle se staraly i o nás dvě. Dodávaly nám sílu do dalších dnů, vyřizovaly vše potřebné s lékaři, pohřební službou atd. a to jim nikdy nezapomeneme. Podle mého názoru dělaly víc, než mají v popisu práce. Jsou úžasné.

Děkujeme!

S pozdravem Petra

Oko do duše okno. Paní Anna - statečná žena, která zásadně odmítala jízdu výtahem, a do schodů na onkologii chodila po svých. Ještě nedávno. Pak přišly sestřičky Domácí hospicové péče. Usedly s mužem pacientky k její posteli a...

Jeho oči na nás hleděly s nadějí, její pohled byl unavený, odevzdávaný. V bytě ticho, přestože byl plný lidí. Začali jsme žertovat o Polámaném mravenečkovi – čtyři stáli u postýlky... Úsměv se objevil i v očích Aničky. A začali jsme všichni domlouvat plán Domácí hospicové péče, to protivně těžké ticho zmizelo. Dojednáno. Tak zítra,

loučili jsme se. Uplynuly tři dny. Během nich jsme radily Aniččině muži: Běžte za ní, držte ji za ruku a nebojte se jí podívat do očí. Všechno jí řekněte, ona to teď potřebuje slyšet, potřebuje vás cítit. A on to udělal. Naštěstí. Po těch třech dnech Anička zemřela. Vypravily jsme si naše první setkání, ty její oči. Věděla, že péče, kterou rodina zajišťovala, bude trvat chvíli. Odešla klidná ve své posteli a v blízkosti své lásky.

Pečovatelka Alena

Zajímavosti:

Půjčovna kompenzačních pomůcek – Pohyb pacientů na sklonku jejich života bývá bolestivý, usnadní jej polohovací postel. Antidekubitní matrace zase zabraňuje u pacienta proleženinám nebo je zmírňuje. Pacientům, ale i těm, kteří o ně pečují, usnadní práci i naše pomůcky, jako jsou sedátka, vozík, zdravotnické přístroje pro kontrolu zdravotního stavu atd.

Svépomocná skupina - Zájemci v této skupině za pomoci psychologa rozebírají a sdílejí s ostatními své těžké životní situace, kterými procházejí. Jsou to např. starost a péče o těžce nemocného nebo umírajícího člověka, úmrtí v rodině apod. Služba doplňuje Domácí hospicovou péči a zájemci ji mohou navštěvovat pravidelně v Charitě Šumperk.

Modlitební alarm - Netradiční služba v rámci Domácí hospicové péče počítá s téměř třicítkou „alarmistů“, kteří se za pacienta (je zachována jeho anonymita) v jeho těžkých chvílích modlí. Na žádost pacientů hospicové péče či jejich blízkých kontaktuje Charita tyto alarmisty v SMS zprávě a přímluva formou modlitby může začít. Tato služba Domácí hospicové péče přinesla mnohým pacientům zklidnění či zlepšení jejich zdravotního či psychického stavu. Modlitební alarm poskytuje Oblastní charita Přerov.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

6. ročník Benefičního Galavečera v Dubu pro Hospic na Svatém Kopečku

Zcela zaplněný Poutní kostel Očišťování Panny Marie v Dubu na Moravě byl sobotního večera 13. 5. 2017 v nadšeném očekávání dalšího vystoupení hudební skupiny In Concerto, která zdejšímu kraji nebyla neznámá. Každým rokem je vybrán charitní objekt, který se rovným dílem podělí o výtěžek z koncertu s dubskou farností. Letos se šek dostal do rukou ředitele Hospice na Svatém Kopečku Jiřího Borika. Krásný a potřebný dar k 15. výročí hospice. Záštitu nad Galavečerem převzal ministr zemědělství Marian Jurečka. Realizaci koncertu podpořila řada sponzorů.

Oživený chrám představoval mohutnou, jednotnou, živou vírou žijící rodinu, spojenou vzájemným porozuměním a úctou. Hudební skupina ještě více k takovému stmelení přispěla a stala se její součástí. Zaujala nejen svým uměleckým, odborně fundovaným šarmem, ale také bezprostředností a pružností v navazování komunikace s publikem. K neobvyklé atmosféře večera přispěla též osobnost místního faráře Jana Korneka. Samotný úvodní projev pořadatelky a producentky Jitky Bláhové si hned publikum získal.

Oznam na plakátě sliboval pestrý, vícežánrový program z tvorby autorů různých generací. Na své si přišli milovníci italských zpěvů, muzikálových melodií i hitů populární hudby. Brilantní pěvecké výkony obou hlavních zpěváků skupiny, Jiřího Škorpíka a Davida Uličníka, byly osvěženy zpěvem slečny Ivy Marešové. Neméně kvalitní byl hudební doprovod kláves, houslí, violoncella a kytary. Interpreti nezůstávali v anonymitě, ani bez projevů uznání kolegů. Soustředěná pozornost posluchačů jim umožňovala být spoluvůrci večera, který rozhodně nebyl pouhou pasivní konzumací uměleckých dojmů. Dva z interpretů vstupovali do minirole konferenciérů a taktně reagovali na dění v publiku, jež získávali ke zpěvu. Rozehrál se koncert pro posluchače i s posluchači, které strhl k neutuchajícímu vděčnému potlesku díky, obdivu i porozumění. Mnohé posluchače inspiroval k úvaze o vlastní cestě v životě. Dalším ukázal, že nikdy není pozdě nějakou stopu ze své jedinečnosti ve světě zanechat. Dotvrzením přátelské atmosféry byla též upřímná „dortová“ gratulace Jiřímu Škorpíkovi, který oslavil půlkulaté jubileum. Působivost uměleckého přednesu byla ještě násobena silným duchovním nábojem víry, který pronikl i do světských melodií. Autorské písně vyřkly námi mnohdy potlačované pocity nesouhlasu se stávajícím morálním trendem. Duchovní ráz večera předznamenala již úvodní píseň Znamení.

Nebyl by to mariánský kostel, aby v závěru nebylo vzpomenuo oslav sta let od prvního fatimského zjevení a svatořečení obou vizionářů. Došlo i na požehnání sošek Panny Marie – darů účinkujícím.

Jako poselství zazněla slova autorské písně pana Jiřího Škorpíka: „Snad přijde po konci i nový začátek!“

*Ludmila Nováčková,
dobrovolnice*

Rodinný život 3/2017 – téma Mladá víra

Pro třetí letošní číslo Rodinného života zvolila redakce téma evidentně mnohoznačné, nicméně aktuální – „mladá víra“... víra mladých lidí, víra čerstvě nebo nově nabytá... Obsah se tedy točí mj. kolem mládeže a konvertitů.

(Křesťanská) mládež je pro mnohé pojem či fenomén neuchopitelný nebo – častěji – nepochopitelný. O kráse objevování hodnot, síle vztahů, ale i potřebě kladených nároků svědčí v rozhovoru Denisa Kracíková, vedoucí centra pro mládež v Olomouci.

Manželé Gajdošovi vycházejí ze svých zkušeností s evangelizačními projekty na Slovensku i u nás a hovoří o tom, jak velkým darem může být pro člověka společenství i jak on sám v něm může být darem pro druhé.

Na ně pak navazují další poznatky účastníků kurzu Alfa a krátká svědectví konvertitů, kteří reagovali na anketu k tématu čísla. A nechybí pozvánka na letošní Celostátní setkání mládeže v Olomouci, které se zaměřuje také na rodinu.

Hledání a nalézání (víry) je jakýmsi leitmotivem i textů následujících, pokračuje seriál o manželských ctnostech i kanonizovaných manželech. Nechybí ani recept, soutěže a informace o připravovaných akcích.

Předplatné či ukázkové číslo si můžete objednat na adrese: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc, tel.: 587 405 250, e-mail: rodinnyzivot@arcibol.cz.

(red)

Pětina rodin v Česku se potýká s chudobou

Každá pátá česká rodina s nezaopatřenými dětmi se nachází ve špatné ekonomické situaci, v absolutních číslech jde o 233 tisíc rodin z celé České republiky. Nejhorší situace je podle aktuálního průzkumu Charity ČR v rodinách s rodiči ve věku nad 40 let.

Tyto rodiny (ve třetině případů se jedná o rodiče samoživitele) vyžívají obvykle více dětí. S rostoucím věkem dětí se náklady na jejich zaopatření zvyšují. „Netušená situace se odráží i v našich službách – každý třetí až čtvrtý klient našich odborných poraden pečuje o nezaopatřené děti. Nejžádanější službou je zde dluhové poradenství či služby související se špatnou finanční situací. Finanční tíseň se mnohdy negativně projeví i na vývoji a výchově potomků,“ uvádí ředitel Charity ČR Lukáš Curylo.

Kritická hranice rodinného příjmu je v průměru 24 000 korun měsíčně. Pod touto hranicí totiž převažuje u respondentů negativní vnímání finanční situace rodiny. Z nutných výdajů rodinný rozpočet nejvíce zatěžují náklady na bydlení a na jídlo. Z ostatních výdajů je pro rodiny často problematický nákup auta, dovolená v zahraničí a zlepšování kvality bydlení. Týdenní dovolenou v zahraničí zvládá finančně bez problémů jen necelá čtvrtina českých rodin.

Více než polovina českých rodin splácí půjčky. Průměrná výše půjček činí 536 000 korun a průměrné měsíční splátky 6 700 korun. Neočekávané výdaje ve výši 10 000 Kč by podle průzkumu úsporami pokryly dvě ze tří rodin, výdaje ve výši 70 000 Kč pouze každá čtvrtá rodina. Zároveň každá desátá rodina uvádí, že má se splácením svých závazků a půjček

problémy. Třetina rodin přitom neví, jak případné problémy se splácením dluhů řešit. Zbylé dvě třetiny se obracují o pomoc k příbuzným nebo žádají o půjčky v bankách.

Mezi dotázanými převažuje názor, že rodinám ve finanční tísní by měly pomáhat především úřady práce a charitativní organizace. Takovou osobní zkušenost má ale pouze osm procent respondentů. „Kromě poskytování přímé pomoci a poradenství se Charita aktivně účastní připomínkování legislativních změn, mimo jiné v oblasti dluhové problematiky. Zákonné úpravy však stále považujeme za nedostatečné. Pro většinu z těch, kteří se ocitnou v předlužení, nevede cesta ven, proto hovoříme o ‚dluhových pastech‘. Tito lidé hledají vlastní modely přežití, mnohdy nelegální. Nemají totiž jinou šanci,“ vysvětluje Iva Kuchyňková, koordinátorka sociální oblasti Charity ČR. „Chceme docílit toho, aby za dodržení určitých podmínek mohl každý začít znovu, nebyl ze společnosti navždy vyvržen,“ dodává Kuchyňková.

Naléhavost podpory rodin v tísní zdůrazňuje také Stanislav Příbyl, generální sekretář České biskupské konference. „Biskupové na svém posledním zasedání jasně zdůraznili, že podpora rodiny jako přirozeného prostředí pro život je pro naši společnost klíčová. Život představuje nejvyšší hodnotu. Je to dobro, které skrze rodinu vzniká a má touhu se šířit. Naším posláním je rodinám pomáhat, aby těžká období v jejich životě nekončila rozpadem. Solidarita a pomoc těm, kteří mají nějaké problémy, je jasným úkolem církve i Charity.“ Zároveň dodává, že v rámci pomoci nejde až tak o to zvýšit komfort, ale především zajistit životaschopnost rodiny. Kvalitu vlastního života

nad život samotný totiž nelze nadřadit. Charita ČR se tématu chudoby a zadlužení věnuje dlouhodobě. Kromě poskytování materiální pomoci (potraviny a hygienické prostředky) a nouzového ubytování (23 azylových domů pro muže i ženy, 42 azylových domů pro matky s dětmi v tísní a 23 nocleháren) provozuje 67 odborných poraden. Tyto poskytly v roce 2016 přes 98 tisíc intervencí téměř 28 tisícům klientů. Dluhové poradenství přitom tvořilo pilíř jejich činnosti.

Průzkum uskutečnila agentura IBRS v dubnu 2017 pro Charitu ČR a římskokatolickou církev v ČR. Průzkum byl hrazen

z prostředků nadace Renovabis. Probíhal formou dotazování na on-line panelu respondentů na reprezentativním vzorku 1212 domácností/rodin s nezaopatřenými dětmi z celé ČR. Respondenti byli vybíráni kvótním výběrem podle regionu, velikosti místa bydliště a počtu nezaopatřených dětí.

Průzkum prezentovala socioložka Kateřina Pulkrábková z České biskupské konference v rámci konference Odstraňme dluhové pasti!

Charita Česká republika

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Pout' rodin na Provodov - Maleniska

Charita Svaté rodiny a Římskokatolická farnost Luhačovice pozvala 8. května rodiny, ale i tříkrálové koledníčky, jejich asistenty a kamarády na pout' na Provodov – Maleniska. Poutníci z Luhačovic, Pozlovic i z okolních vesnic se setkali na Řetechově a společně putovali k poutnímu místu. Letošní deštivé počasí připravilo dětem spoustu radostí v podobě přeskakování kaluží.

Putování provázely také připravené hry a soutěže pro jednotlivé rodiny, o které se postarali dobrovolníci Charity z řad mládeže. Na poutním místě zasvěceném Panně Marii Sněžné byla sloužena mše svatá. Legenda vypráví, že mlynářka Anna Vlastovicová z Dolního provodovského mlýna trpěla těžkou oční chorobou. Ve snu se jí zjevil stařec, ukázal jí místo se studánkou na okraji lesa a řekl: „Zde je voda, která bude na přímlyvu Boží uzdravovat nemocné na těle i na duši“. Mlynářka si umyla oči vodou ze studánky a uzdravila se. Od roku 1712 sem putují lidé ze širokého okolí a mnozí prý byli rovněž uzdraveni.

Dorota Jahodíková z Pašovic věnovala jako poděkování za uzdravení poutnímu místu obraz Matky Boží kojící (autor neznámý). Původně byl zavěšen u studánky. Dnes je umístěn v poutním kostele, který se zaplnil asi padesáti poutníky, kteří připutovali pěšky anebo na Maleniska přijeli auty. Mše se účastnili i jiní návštěvníci poutního místa a radost jim udělala i přítomnost mnoha dětí předškolního věku.

Po mši následovalo opékání špekáčků a rozdání odměn výhercům. Před odchodem zpět domů se poutníci občerstvili ze studánky „svatou vodou“. Byl to příjemně strávený den a sláva, nezmokli. Děkujeme a již nyní se těšíme na další setkání.

*Karel Adámek,
koordinátor dobrovolníků*

Tato akce byla pořádána za podpory Ministerstva vnitra ČR a Zlínského kraje.

Ministerstvo vnitra ČR
odbor prevence kriminality

Humanitární sbírka šatstva pro Diakonii Broumov na Luhačovicku

Charita Luhačovice uspořádala ve dnech 10. – 13. května 2017 humanitární sbírku šatstva pro Diakonii Broumov. Lidé nosili věci i následující týden, proto Diakonie zajistila odvoz věcí až následující týden v úterý 23. května.

Tuto sbírku šatstva pořádá Charita Luhačovice každoročně začátkem jarních měsíců. Sbírá se oblečení, obuv, látky, lůžkoviny i nádobí, samozřejmě vše čisté a nepoškozené. Díky občanům z Luhačovic a okolních obcí se během pár dní nasbíralo kolem 3 tun potřebných věcí. Občané také dobrovolně přispívali částkou 20 Kč na dopravu a náklady související s odvozem Diakonii Broumov. Do sbírky se aktivně zapojilo i pět dobrovolníků.

Připomínáme, že Charita Luhačovice je pouze sběrným místem. Odvoz použitého ošacení zajišťuje samotná Diakonie Broumov. Dále tyto věci budou tříděny v Broumově, kde se na této práci podílí především klienti z azylových domů. Nositelné a použitelné věci se předávají potřebným. Poškozený materiál se dále průmyslově zpracovává. Bohužel však při třídění vzniká i odpad. Jedná se o nepoužitelný materiál, který nelze dále ani průmyslově zpracovávat a za jehož likvidaci se musí platit.

Na časté dotazy ze strany občanů zda jsou kontejnery na textil v Luhačovicích charitní, odpovídáme, že nikoliv. Slouží k recyklaci textilu a pravidla třídění si určuje každá společnost sama. Děkujeme všem, kteří sbírku podpořili a přispěli tak svou dobrou vůlí potřebným lidem. Zároveň děkujeme dobrovolníkům, že obětovali svůj volný čas a ochotně pomáhali v průběhu celé sbírky.

*Mgr. Adámek Karel,
koordinátor dobrovolníků*

Tato akce byla pořádána za podpory Ministerstva vnitra ČR a Zlínského kraje.

Ministerstvo vnitra ČR
odbor prevence kriminality

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov 1. HALENKOVSKÝ FRZEGUL...

... neboli valašská konzumní olympiáda ve třech disciplínách: frgál, zelí, guláš měla svou úspěšnou premiéru v neděli 30. dubna 2017 na Halenkově.

Do Frzegulu, jehož organizátory byli OÚ Halenkov a Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov, se přihlásilo celkem 7 gulášových týmů, 11 soutěžních frgálů a 12 soutěžních zelí. A kdo v jednotlivých kategoriích vyhrál? Podle porotců uvařili nejlepší guláš

DDD – Dobří důchodci z Dinotic, nejlepší zelí měl SDH Halenkov a nejlepší frgál upekla paní Ludmila Koňáříková.

„Jsme spokojeni. Musíme být. Akce se skutečně vydařila. Bylo to takové pohlazení na duši,“ pochvaloval si starosta Halenkova Jiří Lušovský.

Výtěžek z prodeje soutěžních pochutin byl hned před zraky všech diváků spočítán – činil krásných 20 206 Kč. Tato částka byla ná-

sledně rovným dílem rozdělena mezi dva místní handicapované chlapce a Charitu Svaté rodiny Nový Hrozenkov.

V pátek 12. května, za účasti starosty Halenkova Jiřího Lušovského a ředitelky Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov Danuše Martínkové, byly částky dvakrát 6 800 Kč předány oběma chlapcům. Zbylých 6 606 Kč půjde ve prospěch Víceúčelového charit-

ního domu v Halenkově. Hlavní myšlenka duchovního otce Frzegulu M. Moravčíka: „Společně se pobavit, něco pojist a hlavně pomoci,“ byla skutečně bezezbytku naplněna.

**Renata Holčáková,
Foto: Josef Vrážel**

Charita Olomouc

S literaturou za poznáním obtíží života duševně hendikepovaných

Víte, kteří slavní spisovatelé trpěli v průběhu svého života duševním onemocněním? To a ještě mnohem více se dozvěděli účastníci Olomouckého majálesu 2017, kteří navštívili stánek střediska sv. Vincence pro lidi s duševním onemocněním Charity Olomouc ve středu 3. května v Bezručových sadech. Tématem letošního majálesu byla literatura.

Pracovníci střediska připravili spolu s klienty pro návštěvníky kvíz o velikánech české i světové literatury, kteří se potýkali s psychickým onemocněním. Cílem bylo přiblížit veřejnosti, že i úspěšní a slavní lidé mezi námi museli ve svém běžném a profesním životě překonávat nejrůznější těžkosti spojené s duševním hendikepem. Zájemcům, kteří včera navštívili stánek Charity Olomouc, představili dobrovolníci a charitní pracovníci rovněž jednotlivé služby pro lidi s mentálním onemocněním. Nechyběly ani tradiční výrobky klientů v podobě bižuterie a upomínkových předmětů.

Středisko se zaměřuje na pomoc dospělým lidem s duševním onemocněním v olomouckém regionu. Hlavní snahou je podpora sociálního začleňování klientů, pomoc s navazováním běžných mezilidských vztahů a s udržením dobré duševní kondice. Pro-

střednictvím bezbariérové tréninkové kavárny Betreka nabízí trénink pracovních dovedností a zvládání pracovní zátěže, který je srovnatelný s podmínkami v běžném zaměstnání. V rámci služby Podpora samostatného bydlení mají klienti příležitost osvojit si dovednosti a návyky spojené s chodem domácnosti pro každodenní samostatný život.

A kteří slavní spisovatelé překonávali obtíže duševního onemocnění? Ota Pavel, autor českého bestselleru Smrt krásných srnců, trpěl maniodepresivní psychózou, americký spisovatel, tulák a bohém, jeden z hlavních představitelů „Beat generation“ Jack Kerouak schizofrenií, významný spisovatel francouzského romantismu Viktor Hugo maniodepresivní psychózou a Ernest Hemingwai, autor novely Stařec a moře, trpěl depresi stejně jako nejslavnější ruský spisovatel Lev Nikolajevič Tojstoj, autor slavného románu Vojna a mír. Všem návštěvníkům, kteří se nebáli otestovat si své literární znalosti, srdečně blahopřejeme k úspěšnému zvládnutí kvízu!

**Eva Štefková,
Charita Olomouc**

Zahradní slavnost studentů podpořila Centrum materiální pomoci Samaritán

Charitativní módní přehlídka kolekce „Květiny a jaro“ ve spolupráci s prodejnou U Samaritána, hudební vystoupení, autorská čtení, jamování, malování, kreslení, fotokoutek, miničítárna s výměnou knížek a mnohé další... To vše bylo možné zažít se studenty dramaterapie Univerzity Palackého v Olomouci a Centrem materiální pomoci Charity Olomouc ve středu 10. května v atriu na Purkrabské ulici v Olomouci. Na májový podvečer se spoustou kávy a limonád podávaných v rozmanitých šálcích z občůdku U Samaritána, včetně prodeje jarních outfitů, pozvali herci a studenti návštěvníky nejen za dobročinným účelem.

V občůdku olomoucké Charity lze sehnat z druhé ruky cokoli. Levně je tak možné pořídit například originální vybavení do studentského bytu od porcelánu přes spotřebiče až po nábytek. „Do prodejny na Wurmově ulici si studenti přišli před dvěma měsíci vybrat kostýmy a vanu pro chystané představení. Vyšli jsme jim vstříc a vanu zapůjčili. Navzájem jsme si padli do oka a vznikla další spolupráce,“ sdělila koordinátorka Centra materiální pomoci Barbora Cigánková.

Pro benefiční akci zapůjčila Charita oblečení a nádobí, studenti dodali tvůrčího ducha a kopolu netradičních nápadů. Organizátoři akce na pomoc charitní prodejny navíc vyklidili i své vlastní šatníky. „Výtěžek použije Charita pro rozvoj Centra materiální pomoci, které slouží v první řadě klientům střediska Samaritán a lidem ohroženým chudobou,“ uvedla Barbora Cigánková. Návštěvníky čekala spousta překvapení: akce TO GO – „kup hrníček od Samaritána a odnes si v něm nápoj“, koutek „Šikovné ručičky“, občerstvení „Co kdo přinese“ a mnohé další. Nejmenovaní talentovaní umělci z řad studentů předvedli kouzlo své tvorby nejen hudební, ale i výtvarné a básnické.

Studentům dramaterapie a všem zúčastněným, kteří nás přišli podpořit, ze srdce děkujeme!

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Publikace Jindřicha Štreita „Kde domov můj“ se stala nejkrásnější knihou roku

Mezi nejkrásnějšími knihami roku se umístila publikace renomovaného fotografa Jindřicha Štreita, jejíž fotografie vznikaly ve spolupráci s terénními pracovníky Charity Olomouc. Publikace vyhrála v kategorii Bibliofilie a autorské knihy a byla vydána u příležitosti 70. narozenin fotografa Jindřicha Štreita. Mezinárodní odborná porota letos vybírala z dosud rekordního počtu 250 knižních děl. Soutěžnímu klání předsedala německá grafická designérka Jenna Gesse. V každé ze sedmi kategorií se vždy vyhlašují první tři místa. Kniha „Kde domov můj“ se umístila na první příčce v kategorii Bibliofilie a autorské knihy. Netypická publikace fotografií Jindřicha Štreita nese symbolicky podobu kartonové krabice - materiálu, který se v nejobtížnějších chvílích života na ulici stává jedním ze základních stavebních prvků nouzového domova. Krabice z třívrstvé lepenky obsahuje 91 obrazů lidí žijících na periferii společnosti: v improvizovaných příbytcích ve volné přírodě, ve squatech, v zahradních chatkách, ale i v azylových domech či sociálních bytech.

Publikace „Kde domov můj“ míří dvěma směry: k těm, kteří svůj domov mají - aby nezapomněli na ty, kteří o něj z nejrůz-

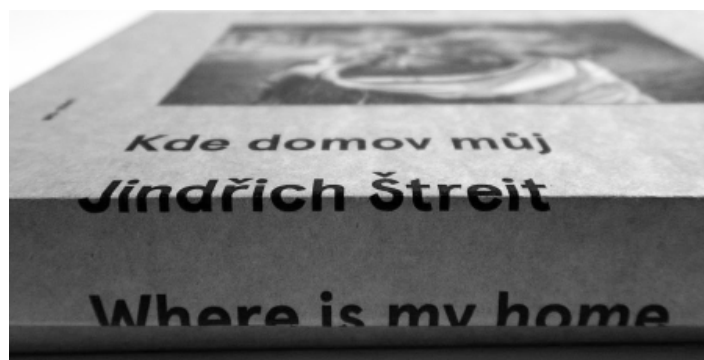

nějších příčin přišli, i k těm, kteří jsou bez zázemí, a jsou tak nuceni vytvářet si svůj „pseudodomov“ v provizorních pod-

mínkách. Jindřich Štreit svojí fotografickou prací touží upozornit na danou problematiku a obrátit oči společnosti směrem k těm, kteří potřebují pomoc. Již teď je možné se těšit na nové překvapení, které chystá Charita Olomouc spolu s autorem fotografií na podzim tohoto roku.

Autorovi k získanému ocenění co nejsrdečněji blahopřejeme!

*Eva Štefková,
Charita Olomouc
Foto: P. Langer,
Člověk a víra*

Udělat něco pro druhé. Dobrovolníci v našich službách

Lukáš Lachman, dobrovolník programu Individuálního doučování střediska Khamoro, vystudoval obor optika a optoelektronika na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. V současné době pokračuje v doktorském studiu – tematicky se ve své práci zabývá hledáním neklasických vlastností světla. Budoucí odborník kvantové optiky se ve svém volném čase již pět let věnuje doučování romských dětí ze sociálně slabších rodin. Doučování vnímal od počátku jako výzvu získat další zkušenosti a zároveň se střetnout s něčím novým...

Vše začalo před pěti lety, když slyšel kamarády mluvit o doučování dětí na dobrovolnické bázi. „Byla to souhra detailů v mém životě. Vnitřně jsem cítil, že bych to mohl zkusit. Zároveň šlo i o pokus naslepo, do té doby jsem ve styku s Romy nebyl, a vůbec jsem nevěděl, do čeho jdu,“ vzpomíná Lukáš. Začátky nebyly snadné. Lukáš byl zvyklý individuálně doučovat matematiku a fyziku, ale je rozdíl učit vysokoškoláka nebo středoškoláka a děti ze sociálně slabších rodin. „Musel jsem najít cestu a způsob jak předat vědomosti. Něco jiného je vysvětlovat integrály a pak učit počítat a odčítat celá čísla. Byla to pro mě výzva, člověk musí umět vysvětlit i ty nejjzákladnější početní operace, které se naučil na základní škole,“ vysvětluje budoucí optik.

Klára měla problémy s matematikou, od 5. třídy se neobešla bez doučování. Lukáš docházel do rodiny jedenkrát, někdy dokonce i dvakrát týdně vždy na 1,5 až 2 hodiny celých pět let. „Mám z toho dobrý pocit, s Klárkou jsme se našli. Od začátku jsem se snažil, aby to pro ni nebylo jako ve škole, aby se na hodinu těšila. Občas jsem bojoval s motivací, není snadné najít způsob jak učit, aby to nebylo jen suché počítání. Snažil jsem se o hravou hodinu formou experimentu, kdy jsem například postavil ze stavebnice vozíček, který sjížděl dolů z nakloněné roviny, a měřili jsme rychlost stopkami a metrem. Klárka byla nadšená,“ vzpomíná Lukáš. Dnes je jeho svěřenkyň v 9. třídě a hlásí se na učňovský obor s maturitou, obor gastronomie. Chce se stát servírkou a později vyrazit do světa nasbírat v oboru nové zkušenosti.

Díky zážitkům z několikaletého doučování je Lukášovi romská komunita bližší. „Poznal jsem, jací jsou to lidé, a to mě obohatilo. Rodina mě od začátku přijala, byly otevření a přátelší, vždy mi něco nabídli, nějakou sladkost, čaj, to se mi u nich líbilo, že to nikdy nebrali jako samozřejmost, ale vždy mi chtěli nějak projevit vděčnost,“ líčí Lukáš a pokračuje: „Jsou trošku jiní, jiná nátura, mentalita, živější, temperamentnější, na to si člověk musí zvyknout, ale v doučování to hodnotím jednoznačně pozitivně. Klára je živá a vždy řekne, co si

myslí. To nám mnohokrát usnadnilo vzájemnou komunikaci,“ směje se Lukáš.

A jaké má po skončení studia plány do budoucna? To je zatím pro Lukáše velký otazník: „Je možné, že skončím někde v zahraničí, a když se nepodaří, najdu si něco v České republice,“ uzavírá optimisticky a dodává, že nevyklučuje ani možnost dalšího pokračování v "dobrovolničení".

Za rozhovor poděkovala

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Z cyklu „Medailonky našich dobrovolníků“ na pokračování...

Charita Šternberk

Oxygenátor pro Charitu Šternberk

Nadační fond Tesco podpoří v letošním roce v programu „Vy rozhodujete, my pomáháme“ projekt Charity Šternberk. Ředitelka Charity Šternberk Pavlína Vyvozilová obdržela ve čtvrtek 11. května na radnici od zástupců Tesca ve Šternberku šek na 30 tisíc korun. Nadační fond se klade za cíl podporovat činnost neziskových a příspěvkových organizací napříč Českou republikou a letos rozdělí mezi 90 organizací celkem 2 700 000 Kč.

Domácí hospicovou péči provádí Charita nejčastěji u klientů v terminálním stádiu onkologických onemocnění. Poskytuje poradenství rodinám klientů, jak o nemocného pečovat, psychickou podporu v tíživé situaci, nabízí zapůjčování kompenzačních pomůcek, speciální pomůcky. Cílem komplexní péče je zmírnit utrpení a zajistit maximální pohodlí klienta a jeho doprovázení v závěru života. Z projektu bude zakoupena speciální pomůcka – oxygenátor.

„Chceme nechat důstojně dožít v domácím prostředí nevléčitelně nemocné osoby s respektem k jejich lidské důstojnosti a to bez bolesti s prostředky paliativní medicíny. Tím splnit i přání klienta a jeho rodiny, aby mohl poslední dny života strávit mezi svými nejbližšími,“ uvedla ředitelka charity Pavlína Vyvozilová.

Projekt je jedinečný svými možnostmi a nesrovnatelný s péčí ve zdravotnických zařízeních. Navíc zapojuje rodinu, velkou roli hraje multidisciplinární tým charitních pracovníků.

Charita již uspěla v tomto grantovém projektu podruhé. V roce 2015 byla podpořena Nadačním fondem Charitní pečovatelská služba.

Další spolupráce byla navázána v rámci Mikulášských nadílek, které připravili charitní pracovníci pro děti, jejichž maminky pracují v místním Tesco ve Šternberku. Spolupráce se ještě více prohloubila potravinovými sbírkami. „Za spolupráci je třeba poděkovat vedení a to zejména ředitelce Dagmar Pancové“, dodala ředitelka šternberské Charity.

Charita Šternberk

Charita Valašské Klobouky

Rodičům z Brumova-Bylnice ulehčí nové Mikrojesle

Charita Valašské Klobouky otvírá novou službu – Mikrojesle. Novinku přivítají rodiče a jejich děti v Brumově-Bylnici. Tento záměr se podařilo uskutečnit díky projektu Ministerstva práce a sociálních věcí ČR - „Podpora implementace služby péče o děti od šesti měsíců do čtyř let v tzv. mikrojeslích a pilotní ověření služby“.

Mikrojesle využijí rodiče a jejich děti už od letošního září. Projekt je koncipován jako veřejná služba péče o děti, která nabízí pravidelnou profesionální péči o děti od šesti měsíců do čtyř let v kolektivu maximálně čtyř dětí. Rozsah umístění dítěte záleží na dohodě mezi rodičem a zřizovatelem služby. V Mikrojeslích se poskytuje individuální výchovná péče o svěřené dítě zaměřená

na rozvoj schopností a návyků s ohledem na věk dítěte. Dále se zajišťuje bezpečnost a zdraví dítěte, jeho pobyt na čerstvém vzduchu, spánek v odpovídajícím hygienickém prostředí a osobní hygiena dítěte, včetně případného poskytování první pomoci. Tato péče o dítě je doplňkem péče rodinné, není její náhradou a odpovídá věkovým a individuálním potřebám dítěte. V péči o děti se budou střídát 2-3 proškolené pečující osoby.

Zařízení bude v provozu od 1. 9. 2017 do 31. 1. 2020 v budově hasičské zbrojnice na adrese Mýto 463, Brumov-Bylnice. Otevírací doba zařízení – každý všední den od 7:00 do 16:00.

Charita Valašské Klobouky

Oblastní charita Valašské Meziříčí

Zaměstnanci Charity Valašské Meziříčí uklíželi města

Již třetím rokem se Charita Valašské Meziříčí zapojila do celorepublikové akce Uklid'me Česko. V pondělí 10. dubna se její pracovníci pustili do části veřejného prostranství ve Valašském Meziříčí, ve kterém vysbírali cca 80 kg odpadků. Další 90 kg padlo v Rožnově pod Radhoštěm. Také tam totiž působnost Charity sahá.

Uklid'me Česko očima valašskomeziříčských charit'áků

Člověk se běžně v těchto lokalitách pohybuje a občas si všimne pohozených plastových láhví, obalů od cukrovinek a dalších „předmětů“, které na zemi nemají co dělat. Někdo je zvedne a vhodí do odpadkových košů, někdo, šáhněme si do svědomí, je nechá ležet třeba v domnění, že je zvedne někdo druhý. Sami jsme byli překvapeni objemem sesbíraných odpad-

ků. Většinu z nich tvořily obaly od různých pochutin, nápojů a dalších předmětů, vršky všeho druhu, úlomky skla a kousky polystyrénu, nedopalky cigaret atd.

Tato akce byla součástí strategického chování Charity Valašské Meziříčí co se týká společenské odpovědnosti. Naše organizace odpovědně přistupuje k životnímu prostředí nejen tříděním odpadů. Automobily, které při zajištění služeb využíváme, jezdí na alternativní pohon LPG a v neposlední řadě pořizujeme technické zařízení šetrné k životnímu prostředí. Závěrem bych ráda připomněla orientační dobu rozkladu některých odpadů.

Nedopalek cigarety s filtrem se rozloží cca za 15 let, plechovka také za 15 let, igelitový sáček za 25 let, plastový kelímek za 70 let a PET láhev se rozloží až za 100 let. O dalších materiálech jako je sklo a pěnový polystyren ani nemluvě, protože u těchto materiálů doba rozkladu dosahuje až tisíce let.

Nebudme tedy lhostejní ke svému okolí. Jaké si ho uděláme, takové ho budeme mít.

**Ing. Bc. Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí**

Charita Valašské Meziříčí pořádala Férovou snídani

Na více než 160 místech se v sobotu 13. května uskutečnil piknik Férová snídaně na podporu lokálních a fairtradových pěstitelů. Ve Valašském Meziříčí proběhl na nádvoří zámku Žerotínů a sešlo se na něm přes 90 lidí. Na dekách si pochutnávali na fairtradové kávě či čaji a doma napečených buchtách z fairtradového cukru a kakaa, na sýrech, tvarohu a na pomazánkách z produktů místních farmářů. Lidé tak dali najevo, že je zajímá, kdo a za jakých podmínek pro ně plodiny pěstuje. Piknik s názvem Férová snídaně Na Zemi, který pořádala Charita Valašské Meziříčí ve spolupráci s Městem Valašské Meziříčí, s místní Střední průmyslovou školou stavební a Gymnáziem Fr. Palackého, proběhl ve Valašském Meziříčí poprvé. Akce se koná vždy druhou květnovou sobotu na Světový den pro fair trade.

Střední průmyslová škola stavební se již může pyšnit titulem Fairtradová škola. Město Valašské Meziříčí chce být Fairtradovým městem a Charita Valašské Meziříčí Fairtradovou organizací. Podstatou získání takového titulu je, že se Město i místní Charita budou hlásit ke globální odpovědnosti v souvislosti se spravedlivým obchodem, který si zakládá na podpoře lokálních produktů a produktů z rozvojových zemí, na jejichž výrobě se nepodílí dětská práce a za něž farmáři dostanou spravedlivě zaplacené.

Férová snídaně Na Zemi je největší akcí na podporu fair trade v České republice. První ročník se uskutečnil v roce 2011 na 41 místech, nyní se snídalo na více než 160.

Letošní ročník se zaměřil na fairtradové banány, které jsou pro české spotřebitele obtížně dostupné. Účastníci snídání mohli podepsat petici adresovanou zástupcům českých supermarketů, aby zařadili do nabídky více fairtradových produktů.

Společnou snídání dali účastníci najevo, že upřednostňují lokální farmářské produkty a u exotických produktů, jako jsou třeba káva, kakao nebo banány, vyžadují ty s certifikací Fairtrade. Za ně totiž pěstitelé dostávají spravedlivě zaplacené, pěstují je s ohledem na

životní prostředí a jejich děti mohou chodit do školy. Zaměstnanci běžných banánových plantáží pracují 12 hodin denně, ale platí jim jen za 8, mzda jim pak nestačí ani na základní rodinné výdaje. Pracují s nebezpečnými chemikáliemi a nemohou vstupovat do odborů. Kávoví pěstitelé se zase nejvíce potýkají s nízkými výkupními cenami, které za kávu jejich rodině místní výkupci platí. V České republice je nejprodávanějším fairtradovým výrobkem káva. Té se dle organizace Fairtrade Česko a Slovensko prodalo v ČR v roce 2015 173 tun. Další informace o akci naleznete na www.ferovasnidane.cz.

**Ing. Bc. Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí**

Charita Zábřeh

Pracovníci Charit čerpali duchovní povzbuzení

Bezmála třicet pracovníků Charit využilo možnost načerpat duchovní posilu a povzbuzení na duchovní obnově „Štěstí začíná uvnitř“, kterou ve čtvrtek 18. května v prostorách zábřežské „Devítky“ vedl prezident Arcidiecézní charity Olomouc otec Bohumír Vitásek. Společně s pracovníky zábřežské Charity se jí zúčastnili i kolegové z Olomouce, Bystřice pod Hostýnem a Uherského Hradiště. Téma obnovy vedlo k zamýšlení se nad sebou samým, ale i vztahem k bližnímu a k Bohu. Svůj osobní prožitek popisuje paní Stanislava Mořická z uherskohradištské Charity:

„Dostala jsem pozvání od bývalých kolegyně z os. asistence Uherského Hradiště na duchovní obnovu. S velkou radostí jsem pozvání přijala. Pan Strogan, tři kolegyně z Rybáren a já jsme tvořili osádku auta. Vyjeli jsme v dohodnutou hodinu. Bohužel se mi v Olomouci udělalo tak špatně, že jsme museli udělat delší přestávku. Všichni se o mě velmi dobře postarali.

Do Zábřehu jsme dojeli, když už všichni odešli do barokního kostela sv. Bartoloměje na adoraci. Připojili jsme se k nim a posadili se vzadu, abychom nerušili. Kostel mě zaujal svou nádhernou Křížovou cestou a samozřejmě rozjímáním před Nejsvětější svátostí, kdy se mé srdce otevřelo Bohu.

Po Adoraci jsme se odebrali do „Devítky“, což je budova bývalé hudební školy, kde setkání probíhalo. Zde jsme byli velmi srdečně přivítáni.

Poté se ujal slova otec Vitásek, který duchovní obnovu vedl. Jeho slova jsou vždy naplněna láskou a úctou. Sladkou tečkou byla hra na kytaru paní Jany, pastorační asistentky ze Zábřehu. Měla jsem pocit, že mám srdce plné Pána Ježíše a Tatínek náš nebeský je mezi námi.

Na oběd jsme dostali výborný guláš. Po obědě jsme se šli ohřát ven na sluníčko, připojil se i otec Vitásek. Rozvinulo se to v příjemnou besedu a společné focení. Odpoledne jsme si povídali o lásce a o síle odpuštění. Na závěr přednášek jsme dostali dárečky.

Poté jsme se přesunuli do kostela sv. Barbory na mši. Kostel sv. Barbory je méně okázalý, ale zasazený do krásné zahrady, kde energie lásky přímo proudila skrze nás. A proto jsem mohla při mši otevřít srdce dokořán.

Po mši jsem si povídala s paní Janou před kostelem. Poznala jsem, že je to správný člověk na správném místě. Její nadšení životem je fascinující. Boží přítomnost je cítit v každém jejím slově, pohledu a úsměvu. Děkujeme.

Na parkovišti jsme nasedli do auta a vyrazili k domovu. Jen těžko jsme se vraceli do reality nesportovního jednání řidičů na silnici. O to víc budeme vzpomínat na krásné setkání v malebném městečku Zábřeh.“

Stanislava Mořická

Charita Zlín

Díky pečovatelkám nemusela paní Vlasta Svobodová opustit svůj domov

Pečovatelky v terénu pomáhají všem, kteří podporu potřebují. Radostí je vždy poděkování, které obdrží:

Dobrý den, paní Vlčková,

chtěla bych Vám za celou rodinu moc poděkovat. S Vaší pomocí jsme mohli o maminku pečovat až do konce doma, v prostředí, ve kterém žila posledních třicet let. Vyřídíte, prosím, poděkování všem pečovatelkám, které k nám chodily a o maminku se staraly.

Za celou rodinu Libuše Vystrčilová

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2017, statutární město Zlín a dárci.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Manželská setkání na Velehradě: ‚Hledá se pečoun‘ věřte, že to není nadávka :-)

V úterý svatého týdne v 15.00 hodin jsme se sešli k modlitbě Křížové cesty v kostele Zvěstování Panny Marie v Uh. Hradišti. Křížovou cestu na téma Chci – mohu, jsme obětovali za zaměstnance, dobrovolníky a uživatele Oblastní charity Uherské Hradiště. Na závěr jsme přečetli OTCŮV DOPIS k začátku svatého týdne a slova vyznání lásky syna Božího Ježíše Krista. Na památku do-

stali zaměstnanci naší Charity obrázek s tváří Ježíše Krista, který každému z nás osobně vyznává MILUJI TĚ.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

Byl pro vás desátý květnový podvečer výjimečným?

Pohládila všechny vaše smysly hudba? Pak jste jistě navštívili Jazz - Pop - Rock, koncert pro Charitu Zlín

Účinkovali žáci a učitelé ZUŠ Zlín, v rámci tradiční přehlídky UŽ ZAS ZUŠ. Děkujeme všem, kteří se na realizaci koncertu podíleli, děkujeme žákům, děkujeme pedagogům, děkujeme vedení školy, děkujeme všem

posluchačům, děkujeme všem, kteří zlínskou Charitu podporují a těm, kteří se o činnost organizace zajímají.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

Přidejte se k nám...

Zábavné odpoledne pro celé rodiny ve spolupráci s charitativními organizacemi připravila v rámci projektu ŽIVÝ ZLÍN <https://zivy-zlin.cz/> MARTY PRODUCTION na zlínském náměstí Míru. Zlínská Charita zde prezentovala svoji činnost a díky spolupráci s Centrem pro rodinu Vizo-

více bavila celé odpoledne především děti. Partnery Charity byly neziskové organizace s rozličným zaměřením, které připravily mimo jiné výtvarné dílny, hry pro děti, pohybové soutěže, taneční vystoupení s rodiči a dětmi, tancování a bubnování... Vystoupily Jazzbook, Jumping Drums, představil se

Ateliér Zebra, Centrum pro rodinu Vizovice, Charita Zlín, Integrované centrum Slunečnice, z.ú., chráněná dílna Lidumila, s.r.o., Robinsonky, o.s., SONS, sjednocená organizace nevidomých.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

Svatý Hostýn se zlínskou Charitou... i v roce 2017

Na tradiční květnovou pouť se vydalo s Charitou na dvě stovky poutníků, kteří cestu autobusem obohatili modlitbou růžence i zpěvem mariánských písní. Mnozí účastníci zájezd na Svátý Hostýn netrpělivě očekávali, protože nemají jinou možnost, jak se na oblíbené poutní místo dostat. Jiní mu zase dávají přednost před individuální návštěvou, protože mají rádi společenství, které se při zájezdu vytvoří.

Mši svatou v bazilice na svatém Hostýně celebrou otec Pavel Martinka. V kázání mimo jiné řekl: „Jedna žena vyprávěla, až se zděšením, postřeh ze svého života: „Když moje babička chtěla navštívit svou matku (prababičku), potřebovala na cestu tři dny. Jeden den jela povozem, druhý den si s matkou vyprávěly, co je nového a poslouchala, co se u její matky událo, pomohla jí v kuchyni a na zahradě a třetí den jela domů. Když se za matkou vydala moje matka (tedy za babičkou), potřebovala dva dny. Jela vlakem a dorazila ke své matce ten den. Všechno si povyprávěly a matka druhý den zase odjela. Když jedu za matkou já, trvá mi to půl hodiny. Jezdím autem a stavím se asi jen na 10 minut, protože se děti nudí a já musím stihnout nákupy. Jestli za mnou bude jezdit má dcera, na jak dlouho se asi zastaví?“

Vybral jsem dnešní texty, které popisují setkání Marie a Alžběty. Dnes jsme to my, kdo jsme se vydali za Marií. Slyšíme i v dnešním evangeliu, že Maria jde za Alžbětou a zůstává u ní tři měsíce. My tady určitě nezůstaneme tři měsíce, ale chceme zde strávit alespoň dnešní den. Přijíždíme tam, kde je nám dobře.

Určitě to v nás při každé návštěvě této baziliky vyvolá vlnu vzpomínek. Co jsme zde zažili - poutě, setkání s rodinou, přáteli, nebo když jsme prožívali různé životní těžkosti, trápení, kříže, bezvýhodné situace a my prosili Marii, naši Nebeskou maminku: prosím Tě, pomoz mi. Ty mi rozumíš, Ty jsi také matka. Ty víš, co cítím. Co si nosím ve svém srdci za bolesti – podobné Tvým životním bolestem. Když jste třeba prosili za svá manželství, vztahy v rodině, v práci, za děti, teď už i za vnoučata nebo pravnoučata. Ale neprosme jen o zdraví, které je samozřejmě důležité, ale prosme vždy také, aby i ti naši blízcí zakusili sílu víry, sílu modlitby, aby prožili vztah s Bohem. Často, když navštěvuji nemocné a slyším, kdybych neměla/neměl víru, už tady nejsem. Vnímám, že víra je něco, co se nedá vynutit, co se nedá koupit, dokonce se nedá ani předat – svou výchovou jste mohli ve svých dětech připravit prostor k tomu, aby jednou, až dospějí, samy přijaly dar víry, dospělé víry od Boha. Aby žily vírou, aby zažily radost a povzbuzení ve víře. A pokud se to dosud nestalo, nevzdávejme to – prosme, aby se Bůh dotkl jejich srdcí a životů, aby poznaly, zažily to, co jsme prožili my – to že Bůh zapůsobil nějak konkrétně v našem životě, a my jsme od toho okamžiku měli jistotu – ano, Bůh je a je se mnou. Možná jsme prožili chvíle, kdy nebylo po našem, ale také jsme mohli pochopit, co se modlíme v modlitbě Otče náš – buď vůle Tvá.

Nezapomeňme také, že když Maria přišla za Alžbětou, nesla pod srdcem svého syna Ježíše. Také tady na Hostýně drží Maria svého Syna v náručí. Neřekl bych, že ho jenom ukazuje, ale chce nám ho darovat. A na nás je ho přijmout. Všimněte si, že nikdy Maria nemluví v Písmu o sobě, nebo v nějaké pýše, ale vždy jen tak lehce, pokorně, požádá svého Syna. Např. v Káni Galilejské, kde Ježíš učiní svůj první zázrak i když to neměl v plánu (ještě nepřišla má hodina). A přesto Marii vyslyší.

Vkládejme tedy i tady, kde je nám dobře, ve svých modlitbách prosby do rukou Panně Marii, aby je předala svému Synu Ježíši, ale vždy také s vědomím: avšak ne podle mé vůle, ale Tvá vůle ať se stane.“

Po skončení mše svaté jsme se setkali na venkovní, sluncem ozářené křížové cestě, pro méně pohyblivé byla tato připravena v kapli sv. Josefa. Po obědě jsme se znovu sešli v bazilice na svátostné požehnání, které nám udělil otec Pavel Martinka. Při loučení ne jeden poutník vyslovil přání: „Doufám, že to nebyla moje poslední návštěva u Panny Marie Svatohostýnské.“ I my se těšíme zase za rok...

**+Noela Frolková,
pastorační asistentka**

Zahradní slavnost po devatenácté

Zručnost, přesnost, důvtip, šikovnost, to vše mohly uplatnit po celé květnové páteční odpoledne děti, které se zapojily do sbírání bodů při soutěžích Unie Kompas. Pozadu se zapojením

přítomných ale nebyli ani ti, kteří přinesli zábavu. Ať už šlo o kouzelníka, tanečnický, zpěváky, dýdžeje či chcete-li gramofoněče a mnohé další, kteří přijali na odpoledne pozvání.

Jsme rádi, že to přijala i více než stovka holek, kluků, maminek a tátů, babiček i dědů, tetiček či strýčků. Moc jsme se na všechny těšili! Charitní domov pro matky s dětmi v tísní finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2017, statutární město Zlín a dárci.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

**PROFESNÍ VYŠŠÍ ODBORNÉ
A VYSOKOŠKOLSKÉ STUDIUM**

3 roky studia: tituly DiS. + Bc.

VZDĚLÁVACÍ PROGRAMY:

Charitativní a sociální práce

- denní nebo kombinovaná forma studia
- 3 roky studia
- 776 hodin praxe v ČR i zahraničí (kombinované studium: 80 hodin/rok)
- přijímací zkoušky formou pohovoru

Sociální a humanitární práce

- denní forma studia
- 3 roky studia
- 788 hodin praxe (krátkodobá v ČR a dlouhodobá v zahraničí)
- přijímací zkoušky formou pohovoru

přihlášky do 31. července

www.caritas-vos.cz

CARITAS posílala svá partnerství v Indii

Kolegové Tereza Malochová a Jan Říkovský navštívili během dvou dubnových týdnů partnerské organizace CARITAS – VOŠs Olomouc v Indii. Strávili několik dní se studentkami Sociální a humanitární práce Michaelou Mikovou a Kamilou Míňářovou v organizacích Jesuit Refugee Service a Indian Social Institute v Dílí, kde tráví část své zahraniční praxe.

V Panvelu se osobně seznámili se vzdělávacími programy i komunitní prací Bethanských sester, které podporují lidi z menšinových skupin, např. etnickou skupinu Katkaris. Dále vedla jejich cesta do Mumbaie, do organizace Sneha Sadan, která podporuje děti ulice. Míša s Kamčou se za nimi chystají příští týden. Přejeme jim hodně zdaru!

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

HUMANITÁRNÍ POMOC

Kamion Arcidiecézní charity Olomouc převezl na Ukrajinu desítky postelí

Olomouc, Kolomyja – Sedmdesát postelí, každá o váze zhruba 50 kilogramů, matrace a noční stolky. Pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc měli 3. května plné ruce práce. Nakládali kamion vybavením, které využijí pacienti nemocnice a lidé bez domova připravované noclehárny v ukrajinské Kolomyji.

Dvacet polohovacích postelí s hrazdou, pomocí které se pacient zdvihne, deset nočních stolků a zhruba třicet pevných postelí využijí pacienti kolomyjské nemocnice. „Nemocnice na Ukrajině nemají téměř žádnou podporu ze strany státu, pro tu kolomyjskou a její pacienty tak budou polohovací postele přínosem. Zbýlý počet pevných postelí s gumovými matracemi, které se dají dobře dezinfikovat, přivezeme kolomyjské Charitě. Připravuje totiž noclehárnu pro lidi bez přístřeší,“ uvedl koordinátor projektů na Ukrajině ACHO Vasyľ Vasyľiv. Podle něj se Ukrajina vypořádává s velkým počtem vnitřně přesídlených obyvatel. Ti prchli před

konfliktem na východě země. Většina z nich se drží v oblastech blízkých domovu, část jich ale míří až na západ země. Tam se nachází Kolomyja.

Podle ředitele kolomyjské Charity ve městě přibývá lidí bez domova, zřídit noclehárnu je tedy nutné. Přespat by v ní měli muži i ženy, přičemž Charita počítá se zhruba dvaceti lůžky. „Lidi v tíživé sociální situaci je stále víc. Většinou jsou to starší lidé, pak lidé zadlužení, s psychickými problémy, invalidé, nemocní či lidé, kteří se vrátili z vězení. Jsou mezi nimi i tací, které někdo připravil o domov lstí, například koupil od nich dům za příliš nízkou částku. K tomu k nám přicházejí ještě lidé z východu země,“ přiblížil ředitel Charita Kolomyja Serhij Tryfjak.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Slož citát v kreolštině či ukrajinštině. Vyzvala Charita účastníky Majálesu

Olomouc - Kde je méně slov, tam je více pravdy. Takový ukrajinský citát zkoušeli dát dohromady účastníci olomouckého Majálesu 2017. Vyhrali si tak se slovíčky jak v češtině, tak v ukrajinštině psané azbukou. Stačilo si vybrat. Tématem letošního Majálesu totiž byla „Literatura“. Ve stánku Arcidiecézní charity Olomouc lidé nejen plnili úkoly, aby získali razítko do slosování, ale mohli si prohlédnout vystavené fotografie z míst, kde Charita pomáhá, nebo si pročíst propagační materiál.

Humanitární oddělení Arcidiecézní charity působí už 11 let na Ukrajině i na Haiti. Kromě ukrajinského citátu tak mohli návštěvníci akce skládat citát i v kreolštině, kterou mluví Haitťané. Našli se i tací, kteří se pustili do zcela nových myšlenek, citátů. „To se vám povedlo, dáme vám tedy razítko. A počkejte, ještě pro vás máme doušek haitské kávy,“ loučí se s dvojicí studentů koordinátorka projektů na Haiti Klára Löffelmannová a podává jim sáček plný vonících kávových zrněk. Poté, co zájemci splnili dvacet úkolů, za které nasbírali po celém areálu

Bezručových sadů razítka, mohli se zúčastnit losování o zajímavé ceny.

Stánek Charity ozdobily také fotografie z míst, kde pomáhá. Na snímcích byl vidět domek početné haitské rodiny zničený hurikánem, charitní pracovnice v obležení haitských školáků, ošetřování chudých Haitťanů, kteří se nedostanou k lékaři, či uprchlíci z východu Ukrajiny a další potřební v charitní jídelně, střecha stařenky zničená granátem a chudé ukrajinské děti, kterým právě udělaly radost Vánoční balíčky. Na fotkách nechyběly ani výjevy z České republiky, a to z povodní – zaplavená ulice, dobrovolníci vyklízející zničený dům a charitní pracovníci, kteří přicházejí za zasaženými s čistícími prostředky.

Oceňujeme odvahu i tvůrčího ducha těch, kteří nás na Majálesu navštívili, a těšíme se zase za rok na viděnou...

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Jak Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá na Ukrajině. To se dozvěděl ukrajinský vicekonzul

Olomouc – S tím, jak Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá na Ukrajině, seznámili ukrajinského vicekonzula její zástupci. Volodymyr Markiv navštívil Olomouc v pondělí 15. května. „Na Ukrajině, zejména na jejím západě, mají lidé o české Charitě povědomí. Vědí, že podporujete tamní děti a chudé. Ať se vám dále daří takto pomáhat,“ popřál.

Volodymyr Markiv je ukrajinským vicekonzulem v Brně. Při své cestě do Olomouce navštívil i Arcidiecézní charitu Olomouc. Do dlouholeté činnosti Charity na Ukrajině jej zasvětili ředitel Václav Kepřt, šéf humanitárního oddělení Martin Zamazal a koordinátor projektů na Ukrajině Vasyľ Vasyľiv.

„Kus mého srdce je na Ukrajině,“ přiznal ředitel Václav Kepřt, „naše partnery tam podporujeme už dlouhá léta, a to tak, že jim pomáháme, aby si uměli pomoci sami. Naším nejstarším projektem je dětský domov Bortniky, kde jsme podpořili rekonstrukci staršího zámečku, ve kterém domov funguje, pomohli jsme nakoupit zemědělskou techniku, aby byli vedení domova i tamní chlapečci soběstační (mají totiž vlastní třicetihektarové pole). Zaplatili jsme také moštárnu na ovoce, což domovu vydělává peníze.“

Kromě Bortnik Arcidiecézní charita Olomouc působí také v Lopatyně, kde podporuje děti z neúplných a chudých rodin. V tamním pastoračně-sociálním centru dostanou každý den teplý oběd. V tomto centru, nazvaném Fond Děti v nouzi, se děti nejen nasytí, ale mohou docházet i na doučování. V Ternopil nyní Charita podporuje domácí péči, plánuje také pořídit pračku na oblečení lidí bez domova, kterých přibývá. „V Kolomyji aktuálně začínají více pracovat s lidmi bez přístřeší. V květnu jsme jim přepravili desítky postelí do připravované noclehárny. Další, polohovací, postele jsme poslali do kolomyjské nemocnice,“ pokračoval Václav Kepřt. Zmínil také pomoc v Mariupolu ve východní části Ukrajiny, kde Charita finančně podpořila jídelnu pro místní sociálně slabé a pak vnitřně vysídlené, kteří museli v důsledku konfliktu na východě opustit své domovy. „Postele a zdravotní a kompenzační pomůcky jsou na Ukrajině velmi potřeba. Při jejich přepravě však musíme překonat nejednu bariéru,“ podotkl Václav Kepřt.

Obtížné je i přepravit přes ukrajinskou hranici na tři sta Vánočních balíčků. Ty posílají čeští dárci dětem z dětských domovů či ukrajinských chudých rodin každý rok. „V těchto ba-

lících jsou potřebné věci, jako například oblečení, obuv, ale také hračky. Na hranici však bývá s takovým velkým nákladem problém," přidal se šéf humanitárního oddělení Martin Zamazal.

Pomoc Ukrajině – akt přátelství

Ukrajinský vicekonzul se zajímal: „Kdo vůbec tuto všechnu vaši pomoc platí?“

Martin Zamazal neváhal s odpovědí. „Z devadesáti procent jsou to čeští dárci. Český člověk něco daruje ukrajinskému člověku, přece jen jsme si blízcí. Je to takový akt přátelství,“ dodal.

Arcidiecézní charita Olomouc podporuje každý rok i mladé ukrajinské studenty. Aby získali vzdělání na vyšší odborné škole nebo univerzitě. „Mladí, které zařazujeme do našeho

Studijního fondu, musí splňovat více kritérií. Měli by být talentovaní, chytří, něčím výjimeční, ale zároveň musí být z tak chudých poměrů, že by si studium nemohli dovolit. To, že zrovna tito mladí lidé mohou dál studovat, je dobře i pro Ukrajinu,“ sdělil koordinátor projektů na Ukrajině Vasyl Vasyliv. Vicekonzul Volodymyr Markiv popřál Charitě, aby se jí dál dařilo pomáhat potřebným. Pak přiblížil aktuální situaci ve své zemi: „Dobrou zprávou ale zase je, že lidé z Ukrajiny budou moci brzy vycestovat za hranice na turistická víza. Je to otázka zhruba měsíce. Na druhou stranu ale letos byla dlouhá zima spousta úrody zmrzla, což zasáhne hodně lidí.“

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Z Holešova na Haiti

Holešov – Haiti, ztracená perla Karibiku. Krásy ale i strasti Haiti objevili ve čtvrtek 11. května návštěvníci holešovské knihovny. Život v divoké zemi jim přiblížila Klára Löffelmannová z Arcidiecézní charity Olomouc. Na Haiti strávila loňský podzim.

Přírodní krásy Haiti, lidská obydlí skromnější než hrobky, cesty necesty, narůstající problém s odpady a všední život běžného Haitána. O tom všem vyprávěla Holešovským Klára, která okusila život v nestabilní zemi na vlastní kůži. Jako humanitární pracovnice tam strávila měsíc poté, co v zemi udeřil hurikán 4. stupně Matthew. Přednášku v Holešově doplnila promítáním fotografií z mise i kratičkého filmu, který nahlíží na Haiti očima malého Josepha - jednoho z dětí zapojeného do charitní Adoptce na dálku® - Haiti. Poté nastal prostor pro otázky. Také diváky nejvíc zajímal běžný život Haitánů - co jedí, jestli vůbec mají přístup k jídlu, co obchody? Na závěr si mohli prohlédnout pomalovaná plátna, dózy či šperky ručně vyrobené na Haiti.

Díky Charitě Holešov za uskutečnění tohoto příjemného setkání!

Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: Leona Machálková, Charita Holešov

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, květen 2017 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 581 115 216, e-mail: karolina.opatrilova@acho.charita.cz

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2017.

Uzávěrka příštího čísla 15. 6. 2017